

ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄
Τριμηνιαίο όργανο
της Αδελφότητας
Αγναντιτών

Γραφεία: Σοφοκλέους 33 - 5ος όροφος - Τ.Κ. 10552 - Τηλ. - Fax: 210-3313.067 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2009, Αρ. Φύλλου 166 • www.agnanta.com.gr

ΤΟ ΝΕΟ Δ. Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ

Η Γενική - Αρχαιρεσιακή Συνέλευση των μελών της Αδελφότητας Αγναντιτών της Αθήνας, που έγινε την 22-2-2008, εξέλεξε το νέο Δ. Σ. το οποίο συγκροτήθηκε σε Σώμα, ως εξής:

Πρόεδρος: Χρ. Χριστοδούλου
Αντιπρόεδρος: Χαρ. Ζάχος
Γεν. Γραμματέας: Αντωνία Σαλούρου
Ταμίας: Βασ. Κώστας
Ειδικός Γραμματέας: Κων/νος Βρόντος
Μέλη: Γ. Κοτσίνης και Γ. Φίλος

Για τα λοιπά όργανα της Αδελφότητας εξελέγησαν:
Α΄. ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1) Κων. Ζάραγκας, 2) Ιωαν. Φίλος και 3) Ελένη Κώστα
Β΄. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ:
1) Ευαγγελία Κατέλη, 2) Κων. Παπακίτσος, 3) Χρ. Παπακίτσος, 4) Ιωαν. Φίλος και 5) Χρ. Χριστοδούλου
Γ΄. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΣΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΖΟΥΜΠΕΡ-ΚΙΩΤΩΝ:

1) Ευαγγελία Κατέλη, 2) Κων. Κατέλης, 3) Κων. Παπακίτσος, 4) Χρ. Παπακίτσος, 5) Ιωαν. Φίλος

Τα Μέλη του Δ. Σ. και τα Μέλη όλων των Οργάνων της Αδελφότητάς μας απευθύνουν πατριωτικό και εγκάρδιο χαιρετισμό προς όλους τους Αγναντίτες. Με την ευκαιρία τούτης της επικοινωνίας, καλούν τους Αγναντίτες της Αθήνας να συνδράμουν την Αδελφότητα στις προσπάθειες που κάνει για το καλό του τόπου μας και όλους, όπου γης, χωριανούς μας να στηρίξουν την Εφημερίδα μας, με όποιον τρόπο μπορεί ο καθένας (συνεργασίες, ανταποκρίσεις, παλιές φωτογραφίες, υποδείξεις κτλ.). Η Εφημερίδα μας, που σε κάθε έκδοση ξεπερνά τα 2.000 φύλλα, αποτελεί λαμπρό προβολέα και άριστο πρεσβευτή του χωριού μας και της περιοχής μας.

Επιτυχής ο ετήσιος χορός μας

Εξαιρετική επιτυχία σημείωσε ο φετινός χορός της Αδελφότητάς μας, που έγινε στις 30-1-2009 στο ευχάριστο και μεράκι ανακαινισμένο Κέντρο Διασκέδασης «Αγρίμι» του χωριανού μας κ. Γιάννη Μπάρμπα, στο κέντρο της Αθήνας (Πλατεία Βάθη).

Δόθηκε η ευκαιρία σε υπερδιακόσιους συγχωριανούς μας να σμιξούν, να γλεντήσουν, να τα πουν και να τα πούν. Ήταν μια από τις σπάνιες ευχάριστες και ξεγνοιαστες συναντήσεις μας, εδώ στην Αθήνα.

Μετά το καλωσόρισμα των μελών και φίλων μας εκ μέρους του Προέδρου της Αδελφότητας κ. Χρ. Χριστοδούλου και το κόψιμο της Πίτας του 2009 και τις ευχές και τις σχετικές ανακoinώσεις (πίτα του Ηπειρώτη στις 8-2-2009 στο Στάδιο Ειρήνης και φιλίας και την Έκθεση Φωτογραφίας του χωριανού μας φωτογράφου Κώστα Μαυροπάνου στις 6 & 7/3-2009 στην αίθουσα της Π.Σ.Ε), άρχισε το Αγναντικό παραδοσιακό γλέντι που κράτησε ως το πρωί.

Την εκδήλωσή μας τίμησαν με την παρουσία τους:

Ο Δήμαρχος Αγναντιών κ. Χρ. Χασιάκος, οι Βουλευτές μας κ.κ. Κων. Παπασιώζος και Δημ. Τσιρώνης, ο πρώην Βουλευτής-Υπουργός κ. Στέφ. Τζουμάκας, η πρώην Βουλευτής και Β. Καραγιάννη-Αράπη, ο πρώην Δήμαρχος Βλαχερνών κ. Κέφης, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Τζουμπερκιωτών κ. Χρ. Λαναράς, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι Αγναντών κ.κ. Π. Μπούρης και Ν. Μπάρμπας και πολλοί Πρόεδροι Αδελφοτήτων και Συλλόγων.

Ο συντοπίτης μας Υπουργός Υγείας - Βουλευτής Άρτας κ. Γ. Παπαγεωργίου ευρισκόμενος με κυβερνητική αποστολή εκτός Αθηνών, χαιρέτησε την εκδήλωσή μας με θερμή πατριωτική επιστολή, δηλώνοντας συμπάρασταση στο έργο της Αδελφότητάς μας και ευχόμενος επιτυχίες στις προσπάθειές της.

Το προεδρείο της Αδελφότητας. Διακρίνονται από αριστερά: Κων. Βρόντος μέλος, Χαρ. Ζάχος Αντιδρος, Χρ. Χριστοδούλου Πρόεδρος, Βασ. Κώστας ταμίας

Το προεδρείο της Αδελφότητας. Διακρίνονται από αριστερά: Κων. Βρόντος μέλος, Χαρ. Ζάχος Αντιδρος, Χρ. Χριστοδούλου Πρόεδρος, Βασ. Κώστας ταμίας

ΑΠΟ ΤΟ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΜΑΣ ΣΕΝΤΟΥΚΙ

Νοσταλγία και βουβός, αλλά ασίγηστος πόθος, δεμένα μ' ένα απροσμέτρητο σε βάθος συναισθηματικό εθιμικό αποθησαύρισμα, αναμοχλεύουν στο νου και στην ψυχή μας, με κάποιο απαλό κι ολόγλυκο αναπλαστικό σκίρτημα, ημέρες, ώρες, εικόνες, αναμνήσεις από την αλλοτινή παραδοσιακή γιορταστική ζωή στο χωριό μας κατά τις Αποκριές της Μεγάλης Σαρακοστής.

Αναζητάμε τέτοιες μέρες με ανύσταχη προσδοκία την παλιά χαρά, που ξελαφρώνει την καρδιά, καθώς κυλάει βιαστική και φευγαλέα μαζί με την τρεχάτη ζωή μας στην ασύλευτη και ατάραχη κοίτη του χρόνου. Έτσι η διμορφική θεά των αρχαίων Ελλήνων η ωραία «Μνημοσύνη», ή ξανθή «Αρμονία» μπαίνει στον λαβύρινθο

Γράφει ο
ΜΙΧΑΗΛΗΣ Γ. ΧΑΡΟΣ

του χρόνου κι ελευθερώνει απ' το παραδοσιακό σεντούκι της την ταπεινή κι ολόκαρδη χαρά, για να πετάξει πάνω απ' την πικρή καθημερινότητά μας. Τη χαρά της Αποκριάς. Με την φτωχική, απλοϊκή, όμως τόσο γραφική αχαμνοσύνη της ασουλούπωτης μεταμφίεσης,

τα μαντιλο-μπουμπουλόματα μικρών και μεγάλων, με τα χοντροκομμένα, αλλά έκαναν αστεία και πειράγματα. Με τις παρέες των προσωποφόρων και τα έξυπνα λογοπαίγνια και καμώματα στους δρόμους. Με τα ευτράπελα και σκωπτικά τραγούδια των μασκαράδων στις γειτονιές και τα κρασνονηχικά χωρατά και χαροκόπια. Οι ολόνοιχτες πόρτες των σπιτιών βροντούσαν κι έτρεμαν απ' τα χτυπήματα των μασκαρεμένων επισκεπτών ως αργά το βράδυ κι ήταν όλοι καλόκαρδοι, καλοπροαίρετοι, καλοδεχούμενοι.

Οι νοικοκυρές, για το καλό του σπιτιού, πρόθυμα πρόσφεραν στους μασκαρεμένους κρασί, κρεατόπιτα ή τυρόπιτα ή γαλατόπιτα, από παχύ γάλα όψιμης γέννας ζωντανών τους, την «κλαστροπιτα» και ακολουθούσαν χοροί, πηδήματα, σπαρταριστά αποκριτικά παιχνιδίσματα, γανώματα, πειράγματα, γέλια. Μετά το τελετουργικό τους αποκαλύπτονταν, ανταλλάζαν θερμές ευχές και έφευγαν για άλλη επίσκεψη, άλλο ξεφάντωμα, φαγοπότι και Διονυσιακό μασκαρομπεθύ.

Ιδιαίτερα σημαντική, ενδιάφερουσα και εκκυστική ήταν η παράσταση που οργάνωσε πέρυσι χωριανός και παρουσιάζετο απομεινήμερο της Τυρινής.

Συνέχεια στη σελίδα 10

Η ΒΡΑΒΕΥΣΗ του κ. Ιωάννη Χριστοδ. Φλούδα

Η Αδελφότητά μας, στα πλαίσια των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης των Μελών της που πραγματοποιήθηκε την 22-2-2009 στα Γραφεία της, βράβευσε τον Κύριον **Ιωάννη Χριστόδ. Φλούδα**, Δικηγόρο Αθηνών και Επίτιμο Γεν. Διευθυντή της Βουλής των Ελλήνων, για τις παντοειδείς υπηρεσίες του προς

Ο κ. Ιωάννης Φλούδας ενώ παραλαμβάνει την τιμητική πλακέτα από τον Πρόεδρο κ. Χρ. Χριστοδούλου

την Αδελφότητά μας κατά τα τελευταία πενήντα, και πλέον, συναντά έτη, που είναι μέθος της. Στο διάστημα αυτό, εκτός από τις υπηρεσίες που ως δικηγόρος προσέφερε αφιλοκερδώς στην Αδελφότητά μας, διέθετε σ' αυτήν, κατά περιόδους ως το 1980, το επαγγελματικό του Γραφείο (Κάνιγγος 12) και ήταν και εξακολουθεί να είναι μόνιμος αρωγός και συμπαραστάτης των Δ. Σ. σε όλες τις καλές προσπάθειές τους για την προβολή του τόπου μας και του πολιτισμού μας.

Για την προσωπικότητα και την εν γένει προσφορά του βραβευθέντος μίλησε ο Χρίστος Αρ. Παπακίτσος.

Ο κ. Φλούδας παραλαμβάνει από τον Πρόεδρο της Αδελφότητας κ. Χρίστο Χριστοδούλου την τι-

Συνέχεια στη σελίδα 8

Ευχόμαστε ό' όλους
τους χωριανούς και φίλους μας
Καλή Ανάσταση
και Χαρούμενο Πάσχα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΗ

Η Αγγελική Βουνάκη - Καλαθάκη, κόρη της Σοφίας Κολιού - Βουνάκη, στις 24.10.08 έφερε στον κόσμο ένα χαριτωμένο αγοράκι.

- Ο Παναγιώτης Τσαντίης και η Νεκταρία Καβρουλάκη, στις 6 Αυγούστου απέκτησαν ένα χαριτωμένο αγοράκι.

- Στις 24 Φεβρουαρίου 2009, στα Γιάννινα, ο Γεώργιος Αθαν. Μπαζουκάς και η σύζυγός του Ελένη Μαλλιάτου απέκτησαν αγόρι.

Το Δ.Σ. εύχεται να τους ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

Το Σάββατο 20 Σεπτεμβρίου 2008, στον ι.ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Παλαμαγής Ιλίου Αττικής, τελέστηκε ο γάμος του Δημητρίου Προδρομίδου του Κων/νου και της χωριανής μας Παρασκευής (Εύης) Φλούδα του Ευαγγελίου. Μετά το γάμο ακολούθησε γλέντι στην αίθουσα δεξιώσεων στο «ΑΠΟΛΙΣ», άλσος Αγίου Δημητρίου Πετρούπολης.

Το Δ.Σ. τους εύχεται να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Απεβίωσε στην Αθήνα στις 4.12.08 και κηδεύτηκε την επομένη στην Άγναντα ο Βασιλείος Ρίζος του Κων/νου, ετών 48.

• Απεβίωσε στην Αθήνα στις 20.01.09 και κηδεύτηκε την επομένη στη Μεγάραχη Άρτας ο Βασιλείος Κ. Κωστάκης, ετών 75.

• Απεβίωσε στην Άγναντα

στις 12.12.08 και κηδεύτηκε την επομένη η Λαμπρινή Τσιώλη του Κων/νου, ετών 81.

• Απεβίωσε στην Άγναντα στις 18.12.08 και κηδεύτηκε την επομένη ο Ευάγγελος Κοντογεώργος του Γεωργίου, ετών 86.

• Απεβίωσε στα Ιωάννινα στις 23.12.08 και κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Φράσταν ο Αθανάσιος Λιοντός του Χρήστου, ετών 74.

• Απεβίωσε στην Άγναντα στις 9.01.09 και κηδεύτηκε την επομένη στην Άγναντα ο Χρήστος Καπέλης του Ιωάννη, ετών 84.

• Απεβίωσε στην Άγναντα στις 4.3.09 και κηδεύτηκε την επομένη στην Άγναντα η Ανθούλα Καπέλη του Γεωργίου, ετών 84.

• Απεβίωσε στην Άρτα στις 25.2.09 και κηδεύτηκε την επομένη στην Άρτα η Μαρία Κρεμμύνη του Αθανασίου, ετών 99.

• Απεβίωσε στα Ιωάννινα στις 4.3.09 και κηδεύτηκε την επομένη στα Ιωάννινα ο Κων/νος Γεωργονίκος του Βασιλείου, ετών 48.

• Απεβίωσε στην Αθήνα στις 22.01.09 και κηδεύτηκε την επομένη στην Αθήνα η Ανδροβίκη Χ. Φίλων, ετών 65.

• Απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Άρτα στις 22.2.09 ο Ιωάννης Γ. Κασαβός, ετών 82.

Νεκρολογίες

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΚΩΣΤΑΚΗΣ (1934-2009)

Ο Βασιλίας Κωστάκης, ο ακαταμάχητος, ο γενναίος αγωνιστής της ζωής, δεν είναι πλέον ανάμεσά μας!... Την 20η Ιανουαρίου 2009, του έσπασε καρτέρι ο θάνατος και τον χτύπησε άσφαιρα, ύπουλα και καιρία... Μόνο έτσι, με μπαμπούρα, αρπάζει ο χάρος τους γενναίους...

Ήταν αστροπελέκι από ελάστερο ουρανό μου 'ρθε κατακόφιαλο το θλιβερό μαντάτο μέσα από την πνιγμένη στους λυγμούς φωνή της νύφης του... Μα,... είναι δυνατόν!... Πριν μερικές ημέρες είχαμε τηλεφωνηθεί και ήταν γεμάτος ζωή, γεμάτος αισιοδοξία και ενδιαιρέματα. Ήθελε να συζητά με τις ώρες για το χωριό μας και για τις προσωπικές απιτυχιές του και να συνεισφέρει με τις εξειδικευμένες γνώσεις και την τεράστια εμπειρία του. Ήταν γεμάτος αγάπη για τον τόπο μας. Την έδειχνε ανέκαθεν πληθωρικά και τη μετουσίωσε σε έργα, ακόμη και σε δύσκολες περιόδους, μέσα από το Δ.Σ. της Αδελφότητας Αγναντιτών της Αθήνας, την οποία λάμπρυνε για πολλά χρόνια από τις θέσεις του Ταμιά και του Αντιπροέδρου της. Η συνεργασία μαζί του ήταν υποδειγματική διδαχή αρετής, πράξης, εργατικότητας και προσφοράς. Προσωποποιού-

σε το ήθος, την ακεραιότητα, το μέτρο και την ευαισθησία. Προπάντων ήταν άτεγκτος απέναντι στην αδικία, στην οποία αδικία, την είχε άλλοτε γενθεί ο ίδιος εξ απαλών ονύχων...

Νήπιο ήταν όταν έκοψαν άδικα και βίαση το νήμα της ζωής του πατέρα του. Παιδάκι ήταν, όταν έκλαψε γοερά τον μεγαλύτερο αδελφό του που έπεσε μαχόμενος ηρωικά κατά των κατακτητών. Και όμως στάθηκε όρθιος, γενναίος, ακατάβλητος, έχοντας ως στήριγμα την στοργή, την ψυχική δύναμη, τη στοικτικότητα, την αζιάδα και το αδαμάντινο ήθος της χαροκαμένης μάνας του, της Σταθούλας. Οι συμφορές δεν τον γονάτισαν, δεν τον αποθάρρυναν. Αντιθέτως, σφυρηλάτησαν τον χαρακτήρα του και τον άνωσαν πιο γρήγορα. Αντιμετώπισε αντρίκια και παλικαριά τη ζωή και την κέρδισε με θαυμαστή επιτυχία, αξιοπρέπεια και λεβεντιά.

Εργαζόμενος τελείωσε το εξατάξιο Γυμνάσιο Αγνάντων και ήταν από τους καλύτερους μαθητές του. Εργαζόμενος τελείωσε και τις σπουδές του τη Σχολή Υπομηχανικών του Πολυτεχνείου. Σταδιοδρόμησε λαμπρά ως υπάλληλος της Πολυτεχνικής και ήταν παράδειγμα

εργατικότητας και απόδοσης, ευθυκρισίας και εντιμότητας. Κέρδισε την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη των προϊσταμένων του και την αγάπη και το σεβασμό των υφισταμένων του, αλλά και των πολιτών που προσέφευγαν στην υπηρεσία του. Τον έβλεπαν σαν φίλο και σύμβουλό τους στη νόμιμη προώθηση των αιτημάτων τους. Κανένας δεν έφευγε από το Γραφείο του με παράπονο. Όσοι εκ πλάνης ή εκ συστήματος ζητούσαν παρεκκλίσεις από τη νομιμότητα και το δίκαιο, πειθόνταν για το παράλογο των απαιτήσεών τους και αποχωρούσαν ευχαριστημένοι.

Με την καλοκαίγηση και αφοσιωμένη σύζυγό του Ελένη, της οποίας ο προ τριετίας πρόωρος θάνατος της τον συγκλόνισε βαθύτατα, δημιούργησαν και ανέθρεψαν μια πραγματικά ευλογημένη οικογένεια. Ευτύχησαν να χαρούν παιδιά και εγγόνια με ήθος, αξιοπρέπεια και ανθρωπιά, με όλα τα προτερήματα που τους εμφύσησαν.

Ο Βασιλίας Κωστάκης ήταν λαμπρό παράδειγμα αυτοδημιουργητού ανθρώπου, υποδειγματικού οικογενειάρχη, άριστου υπαλλήλου, πιστού φίλου, τέλειου ανθρώπου. Ενσάρκωνε τον ολοκληρωμένο άνθρωπο, τον απόλυτα πετυχημένο.

Θα λείπει από τα παιδιά του, από τα εγγόνια του, από τους συγγενείς, από τους φίλους του. Θα λείπει από την κοινωνία μας, που μέρα με τη μέρα όλο και πιο πολύ αποψιλώνεται από ανθρώπους του ήθους, της ακεραιότητας, της υπευθυνότητας και της προσφοράς του Βασιλίας Κωστάκη...

Για τους οικείους σου, φίλε Βασιλή, που πνίχουν την οδύνη και το σπαργαμό τους στην αξιοπρέπεια των σιωπηλών δακρύων τους, προσευχόμαστε στο Θεό να τους δίνει ζωή και κουράγιο, αλλά και βάλσαμο και μ' αυτό ν' απαλαίνουν τον πόνο τους, για να μπορούν να σε θυμούνται, να σε θαυμάζουν και να σε ευγνωμονούν. Τους άφησες, άλλωστε, κτήμα σσσει, το αποκλειστικό πρόνομο να είναι περήφανοι για το σένα και να σεμνώνονται για τον ήθικό και ψυχικό θησαυρό που τους κληροδότησες.

Καλό σου ταξίδι, φαιδιμε φίλε και συνεργάτη Βασιλή. Αναπαύσου «εν σκηναίς δικαίων»... Και άκου,.... να μας περιμένεις.

Χρήστος Αρ. Παπακίτσος
☆☆☆

Αν κάποιος δε δει το όνομά του γραμμένο στις συνδρομές, να περιμένει και το επόμενο φύλλο της εφημερίδας. Αν δεν υπάρχει και τότε, ως επικοινωνήσεις με την Αδελφότητα.

Μπλοκ συνδρομών στην Άγναντα υπάρχει στο κατάστημα του Κώστα Κωστούλα, στο καφενείο του Δημητρίου Λεμονιά και στο κατάστημα Γενικό Εμπόριο Αρσφί Γιαννάκη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Γ. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ (1922-2008)

Ο θρυλικός ήρωας Λοχίας - Αρχιφυλάκας του μεθοριακού φυλακίου «Σκιπ» του Αργυρούχωριού Φιλιατών, ο άγρυπνος βιγλάτορας των ελληνοαλβανικών συνόρων, ο λεοντοκάρδος

Αγναντινής, η προσωποποίηση της λεβεντιάς και της γενναιότητας, του καθήκοντος και της φιλοπατρίας, ο Στρατιώτης Βαγγέλης Γ. Κοντογεώργος, δε βρίσκεται πλέον ανάμεσα μας, δε βρίσκεται εδώ στον φαρτάρ, τον προσωάρ, το μίζερο κόσμο μας... Στις 18-12-2008 ανέβηκε στον άβηρτο κόσμο, στον κόσμο των μακρών, αφήνοντας πίσω του μήμη αγαθή, που κέρδισε με την τιμιότητα, με το «πύρωμα της ψυχής» και την παλικαριά του. Έγινε θύλος και τραγουδι που τραγουδιέται ασταμάτητα από τις 24 Ιουνίου 2006 και θα τραγουδιέται για πάντα στην περιοχή των Φιλιατών και στα παραμεθώρια Βορειοηπειρωτικά χωριά. Η παλικαριά του «Κοντογεώργου του Λοχία», έγινε έπος, όπως μας πληροφορεί, στο 154/2006 φύλλο της εφημερίδας μας, λαϊκός ποιητής και λαογράφος της περιοχής.

Θυμάμαι πόσο του θαύμαζα, όταν από 12χρονος τον άκουα να διηγείται τα πολεμικά κατορθώματά του φυλακίου του, αποσιωπώντας σεμνοπρεπώς τη δική του παλικαριά, για την οποία μιλούσαν και μιλούν όλοι οι άλλοι με δέος και θαυμασμό! Και όταν κάποτε τον ρώτησα γιατί αποφεύγει να αναφέρεται στον εαυτό του, μου είπε: «Εγώ Έλληνας στρατιώτης ήμουν και δεν έκανα τίποτε παραπάνω από το καθήκον μου προς την Πατρίδα. Όλοι το ίδιο έκαναν τότε».

Αυτός ήταν ο Βαγγέλης Κοντογεώργος. Από νέος παλικαρί, πάντοτε γενναίος και θαρραλέος, πάντοτε σεμνός και μετρημένος. Παλικαρία και λεβεντικά, με αξιοπρέπεια και θάρρος αντιμετώπισε από παιδί και ως το τέλος του, όλες τις δοκιμασίες και τις αντιζηλιότητες, προσωπικές και οικογενειακές, που επιφύλαξε και σ' αυτόν η ζωή, όπως, λίγο ως πολύ, επιφύλασε σε όλους τους ανθρώπους και ιδίως σε όλους τους Τζουμερκιώτες της γενιάς του.

Συνεπής, πρόχαρος, φιλόξενος, εργατικός και προπαντός ακεραίος και έντιμος, άφησε στην οικογένειά του πολύτιμη παρακαταθήκη, για την οποία η αφοσιωμένη σύζυγός του Χρυσούλα και τα άγια παιδιά και εγγόνια του,

δικαιούνται να θυμούνται και να προβάλλουν με υπερηφάνεια.

Ας είναι ανάλαφρο και ευλογημένο το χώμα του χωριού μας που τον σκεπάζει και η Μνήμη του ας είναι αιωνία.

Χρήστος Αρ. Παπακίτσος
☆☆☆

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΡ. ΛΙΟΝΤΟΣ (1934-2008)

Στις 23-12-2008 έφυγε για πάντα από κοντά μας ένας ακόμη εκλεκτός χωριανός μας. Η Τρυποκόζη, τα Φράστα, τα Άγναντα και τα γύρω χωριά, έγιναν ακόμη πιο φτωχά... Ο Νάσιος Λιοντός, γόνος της παλιάς και μεγάλης οικογένειας των Λιονταίων, της εύφημη γνωστής για την κοινωνική και Εθνική δράση και προσφορά της, υπέκυψε τελικά στο μοιραίο, αφού επί μακρόν αντιμετώπισε την ασθένειά του με τόλμη και εγκαρτέρηση.

Το πέρασμά του από τη ζωή ήταν γι' αυτόν διαρκής πορεία προς το καθήκον, την προσφορά και το χρέος του έναντι της οικογένειάς του, του συνοικισμού του, του χωριού

μας, της κοινωνίας. Εργατικός, υπεύθυνος, ακεραίος, μεγαλόψυχος και κοινωνικός, κέρδισε την εκτίμηση, το σεβασμό και την αγάπη όλων. Ενδιαφερόταν για την πρόοδο και την προκοπή του συνοικισμού του και του χωριού μας και αρκετές φορές προσφέρθηκε να βοηθήσει ενεργά, συμμετέχοντας στα κοινά.

Ήταν άνθρωπος καλοσυνάτος με καλλιεργημένη ψυχή, απ' την οποία ανέβλυζε και η πατροπαράδοτη των Λιονταίων φιλοξενία. Χωριανοί, συγγενείς και φίλοι, αλλά και άνθρωποι στρατοκόπι, έβρισκαν πάντα ανοιχτή και πρόσχαρη την πόρτα του σπιτιού του που μαζί του το ζέσταναν με ανθρωπιά και καλοσύνη η άγια γυναίκα του Σοφία και τα αξιανάπητα παιδιά τους.

Εκφράζοντας τα ειλικρινή συλλυπητήριά μας στην οικογένειά του και τους συγγενείς του, προσευχόμαστε στο Θεό, αυτούς μεν να τους ευλογεί και να τους παρηγορεί, εκείνον δε να τον αναπαύει «εν ειρήνη».

Χρήστος Αρ. Παπακίτσος
☆☆☆

Στις 23-12-2008 απεβίωσε σε ηλικία 74 ετών ο χωριανός μας Αθανάσιος Χρ. Λιοντός. Την επόμενη ημέρα 24-12-08 και κατόπιν επιθυμίας του ίδιου

Συνέχεια στη σελίδα 6

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ

1. Στη στήλη «Κοινωνικά» δημοσιεύονται όσα γεγονότα υποπίπτουν στην αντίληψή μας και όσα μας γνωστοποιούν με επιστολές ή FAX οι ενδιαφερόμενοι.
2. Νεκρολογίες και φωτογραφίες των χωριανών μας που απεβίωσαν, δημοσιεύονται μόνο εφόσον μας αποστέλλονται από συγγενείς και φίλους αυτών.

Ευχαριστούμε όλη τα μέλη και μη τα οποία μας δίνουν πληροφορίες και νέα από το χωριό είτε τηλεφωνικώς είτε μέσω fax είτε με επιστολές.

Το Προεδρικό Διάταγμα με το οποίο η περιοχή των Τζουμέρκων ανακηρύσσεται Εθνικό Πάρκο, έχει ήδη υπογραφεί. Για τη σημασία του έχουμε γράψει παλαιότερα. Μέσα σ' αυτό το καινούργιο πλαίσιο, θα ξέρει ο καθένας μας τι πρέπει να κάνει, πώς και πού να το κάνει. Οι ως τώρα άναρχες και άγαρμες παρεμβάσεις μας στο φυσικό περιβάλλον μας θα είναι πιο διακριτικές, εφόσον βέβαια και οι «φύλακες θα γηγορούν».

Αν θέλεις να συκοφαντήσεις το χωριό του, το συνουκιό σου, το ποτάμι ή το σπίτι σου, δεν έχεις, παρά να βγεις στις τηλεοράσεις, στα ραδιόφωνα και τις εφημερίδες και να διαδώσεις ότι αυτά είναι βρωμέρα και ακάθαρτα. Η δυσφήμιση του τόπου σου είναι εύκολη, αρκεί να ξέρεις να γράφεις, να βάζεις δηλαδή το ένα γράμμα πίσω από το άλλο και να σχηματίζεις λέξεις, χωρίς να κατανοείς τα μηνύματα που αυτές εκπέμπουν... Έχω τη γνώμη, ότι κάθε στραβό και ανάποδο του χωριού μας, που μπορεί να διορθωθεί, πρέπει πρώτα να τίθεται υπ' όψιν των αρμοδίων και μόνο όταν αυτοί κωφεύουν, να βγαίνουν με την ντυντούκα και να τους ξεμπροστιάζουμε. Αλλιώς, δίνουμε το πριόνι στους άλλους να πριονίσουν το δέντρο επάνω στο οποίο είμαστε σκαρφαλωμένοι. Την αφήσαμε για τούτο το σημείωμα μου την έδωσε φίλος δημοσιογράφος, που μόλις διάβασε στην εφημερίδα μας κείμενο χωριανού που πιθανολογεί ότι στο χωριό μας υπάρχουν κάποια εστία ρύπανσης, μου τηλεφώνησε και μου είπε: «Βρε παίδι, πάνε χαμένες οι προσπάθειες που κάνετε για την προβολή του χωριού σας, όταν στην εφημερίδα σας καταχωρίζετε τέτοια κείμενα χωριανών σας!... Είχα πείσει τη γυναίκα μου να πάρουμε τα δυο μικρά παιδιά μας και να πάμε το καλοκαίρι στα Άγναντα να πάρουμε καθαρό αέρα και να πούμε πηγάδι νερό, αλλά τώρα, κάθε φορά που το συζητάμε, εκείνη μου κουνά την εφημερίδα σας. Μη κρῆτσε!...». Ντροπισαμένους προσπάθησα να δικαιολογήσω τα αδικαιολόγητα. Κρίμα!...

Η «Κυριακή στο χωριό» της ΕΤ3 που για την περίπτωση έγινε «Πρωτοχρονιά στο χωριό», αφού μεταδόθηκε ανήμερα της Πρωτοχρονιάς του 2009, μας έδωσε τη χαρά να καμαρώσουμε τα Τζουμέρκα στα κάτασπρα ντυμένα και να θαυμάσουμε τις χιονισμένες ομορφιές του Αθαμανίου. Μπράβο στους Αθαμανιώτες! Ξέρουν να προβάλλουν τον τόπο τους! Ήταν όλοι τους υπέροχο!

Στα μέσα του περασμένου Δεκέμβρη παρακολούθησα στη μεγάλη αίθουσα της Πανεπιστημιακής μια καταπληκτική εκδήλωση του Πνευματικού Κέντρου της Κοινότητας Συρράκου. Προβλήθηκαν με τον καλύτερο τρόπο από ειδικούς επιστήμονες και ερευνητές οι ομορ-

Βλέπω, ακούω, σχολιάζω

φιές και τα γάργαρα νερά, η ιστορία, οι παραδόσεις, οι εξεχουσες ιστορικές προσωπικότητες της Κοινότητας και οι σύγχρονοι Συρρακιώτες πνευματικοί δημιουργοί. Μπράβο τους! Ως Τζουμερκιώτης καμάρωνα και ως Αγναντίτης ευχόμενος να αποκτήσει και ο Δήμος μας με τους 25 Πολιτιστικούς Συλλόγους της περιοχής του ένα τόσο δραστήριο και ακτινοβόλο Πνευματικό Κέντρο!

Διάβασα σε πολύ καλή εφημερίδα της περιοχής μας, ένα πολύ καλό άρθρο εξαιρετού ιστορικού ερευνητή αναφερόμενο στο παλιό Επαρχείο Τζουμέρκων. Μας θυμίζει ότι ιδρύθηκε το Μάρτιο του 1882 και λειτουργήσε κανονικά ως το 1891. Εκτοτε, περιπέσθη σε αδράνεια, εμφανίζεται κατά τα έτη 1899 και 1909, μάλλον για να καλύψει ανάγκες του τότε εκλογικού νόμου που καθόριζε την περιοχή των Τζουμέρκων ως αυτοτελή εκλογική περιφέρεια. Ως εδώ, το άρθρο είναι θαυμάσιο. Όμως δε θα μας άφηνε κενό, θα ήταν πλήρες, εάν μας θυμίζει και την έδρα του Επαρχείου Τζουμέρκων, που ήταν τα Άγναντα Άρτας (ΦΕΚ 17/24-3-1882). Κάνω την προσθήκη, μόνο και μόνο για την Ιστορία. Οι δυο άλλες «Επαρχίες» που, όπως μας πληροφορεί ο ερευνητής, γεννήθηκαν στην περιοχή των Τζουμέρκων το 1943, πέθαναν αθλήτως, πριν χρονιάσουν. Ο νόμιμος πατέρας τους ουδέποτε τις αναγνώρισε, αφού ήταν εξόριστος δυο χρόνια πριν και έναν μετά τη γέννησή τους. Ήταν τότε που, «μη θέλοντας ο ζωγράφος, αλλά θέλοντας ο βλάχος, φόραγε και ο Χριστός κόκκινα τσαρούχια!...

Για τη διαφθορά που, όπως ακούμε, καλά κρατεί, έχω γράψει πολλές φορές. «Κράται χρόνια αυτή η κολώνια» ή μάλλον η μόχχα που, τον περασμένο «ιδίω» χρόνο, μας έπνιξε κυριολεκτικώς... Αλλά τι να περιμένει κανείς, όταν η αποπνικτική βρωμιά από την αποσύνθεση των ασπρόφυτων της κοινωνίας μπαίνει, όπως μαθαίνουμε από τα ΜΜΕ, και σ' αυτά ακόμα τα πλούσια και ξακουστά μοναστήρια όπου, αντί να δοξάζεται και να ευλογείται ο Χριστός, «χορεύουν οι διαβόλοι» και θεοποιείται ο μαμμονάκι!... Η τραγελαφική αυτή εικόνα, μου θύμισε τους ταιριαστούς και, εν προκειμένω, επικαίρους στίχους του ποιητή Γ. Σουρή και, με το συμπάθιο, τους παραθέτω:

«Αλί σε τούτους τους καιρούς, σε τούτα τα ζαμάνια, που γίναν τα θυματά αγγειά και τα σκατά λιβάνια»...

Μου θύμισε όμως και το Β. Ουγκό που μας είχε πάρει έιδηση πολύ πριν από το Σουρή και με τη γαλλική του ευγένεια, έλεγε περίπου τα εξής: Η Ελλάδα, εάν διασταλεί πολύ, χωράει όλο τον κόσμο, με όλα τα καλά του και μ' όλα τα κακά

του. Αλλά και ο κόσμος ολόκληρος, όσο και να συσταλεί θα έχει μέσα του όλα τα καλά και όλα τα κακά της Ελλάδος! Μικρογραφία του κόσμου είμαστε, με τη διαφορά ότι εμείς μοστράουμε μόνο τη διαφθορά, μόνο τη «σκαρούρα»!...

Ένας πολύ παλιός και καλός Πρόεδρος μεγάλης Κοινότητας της περιοχής μας, όταν ρωτήθηκε πώς τα κατάφερε και διοικούσε το χωριό τόσο καλά, ενώ δεν είχε «πτυχίο» Δημοτικού Σχολείου, απάντησε: «Με γραμματά διπλα μου τον... (τάδε), που εγώ τον διάλεξα, μπορώ και ολόκληρο το Κράτος να διοικήσω καλά». Ο μη «πτυχιούχος» του Δημοτικού Πρόεδρος ήξερε καλά ότι οι «μανδρινί» της εξουσίας σε βγάδουν ασπροπρόσωπο ή σε χαντακώσουν!... Ήξερε, όμως, και να τους διαλέγει.

Παρακολουθώντας πριν από τις γιορτές των Χριστουγέννων τη συζήτηση στη Βουλή για τον Προπολοτισμό, θαύμασα τη «σύνθεση» και το «συγκρασιμό» των απόψεων!... Οι μισοί φώναζαν «ναι σε όλα» και οι άλλοι μισοί «όχι σε όλα»!... Αυτά, τους τα είχαν διδάξει καλά και τα διατύπωναν όλοι σωστά! Εκεί που μερικοί δυσκολεύονταν, ήταν η σύνταξη των προτάσεων, ιδίως όταν αυτές είχαν περισσότερες από τρεις λέξεις, η μη απ' τής οποίες ήταν ρήμα, ρηματικό επίθετο ή πρόθεση... Άκουσα, λοιπόν, κάποιον στομφοδμή ρήτορα να λέει τη γυρόφωνα: 1) «...προτιμήθηκε, για να μη χρησιμοποιήσω άλλο επίθετο(!)...» 2) «...των παρελθουσών χρόνων (!)...» 3) «...έγινε έτσι, παρά... του γεγονότος(!) ότι κόστιζε...» και άλλες τέτοιες μεγαλοπρεπείς χοντράδες που δεν τις

κρησάριζε ούτε το «προκάτ» κείμενο που είχε μπροστά του!... Αλίμονο στα παιδάκια που προσπαθούν να μάθουν τη γλώσσα μας από τους μεγάλους και μεγαλόχρημους!...

Σίγουρα οι μασκαράδες της Αποκριάς δεν έχουν καμιά σχέση με τους βάνδαλους κουκουλοφόρους που τον περασμένο Δεκέμβριο κατέκασαν ή κατέστρεψαν περιουσίες αθώων πολιτών. Οι προσωπίδες των πρώτων κρύβουν χωρατατζήδες και πειραχτήρια, ενώ οι κουκούλες των δεύτερων καλύπτουν «μούτρα» κακούργων και αιμοβόρων, δηλ. πραγματικούς μασκαράδες, με τη χειρότερη έννοια που εμείς οι Τζου-

μερκιώτες δίνουμε στη λέξη. Τους άλλους που, χωρίς μάσκες, βεβηλώνουν και αυτόν ακόμη τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης ή καινη τη Σημιαία μας, δεν ξέρω πού να τους εντάξω!... Εντάξτε τους μόνοι σας.

Με άριστα βαθμολογήθηκαν τα «Τζουμέρκων Φωτογραφήματα» του Κώστα Μαυροπάνου και πολύ καλό βαθμό πήρε το πρώτο ανάμωμα των εγκατεστημένων στην Αθήνα Τζουμερκιωτών και μη που φοίτησαν κάποτε στο Γυμνάσιο Αγνάντων. Και οι δυο Εκδηλώσεις έγιναν το Παρασκευασαββατοκύριακο 6-8 Μαρτίου 2009 στο κέντρο της Αθήνας. Μπράβο στους οργανωτές. Εμείς οι Τζουμερκιώτες, όταν βγαίνουμε από το καβούκι μας και είμαστε ενωμένοι, πολλά θαυμαστά μπορούμε να κάνουμε!

Τζουμερκιώτικο ξεφάντωμα στο κέντρο της Αθήνας από παλιούς μαθητές του Γυμνασίου Αγνάντων

Καμιά εκατοστάρια θηριάκια, δηλ. «αγριμάρια» που, από το 1952 και μετά, «εξημερώθηκαν» στο Γυμνάσιο Αγνάντων, συνάχθηκαν την Κυριακή 8-3-2009 στην Αθήνα, στο Κέντρο διασκέδασως «Τα Αγρίμια», του συντονιστή μας Γιάννη Μπάρμπα, στο πραγματικά «Πολιτιστικό Κέντρο», στον ποτισμένο και καθαίσθητο εκείνο χώρο, που μόνο η φήμη του θυμίζει κάτι από το άγριο, το αρχέγονο, το ατίθασο, το ορμητικό, που χαρακτηρίζει εμάς τα παιδιούρια εκείνου του τόπου και εκείνης της εποχής, ιδιαίτερα της δικής μου και των προγενέστερων.

Ήταν, όπως ειπώθηκε, μια προσυγκέντρωση, μια προθέρμανση για το μεγάλο επίσημο ανάμωμα των φοιτητών στο Γυμνάσιο Αγνάντων που, κατά τα καθιερωμένα πλέον, θα γίνει και εφέτος πιο μαζικός στην έδρα του, στα Άγναντα, στις 8 Αυγούστου, αν η πληροφορία μου είναι σωστή. Ως τότε, πιστεύω να ενημερωθούμε υπεύθυνα.

Άξιοι εμπνευστές και οργανωτές της εκδήλωσης, οι (αλφαβητικά) **Χαρ. Ζάκος, Ναπ. Κατσούλης και Φώτης Χακούλης**. Πανάξιοι ομιλητές και οι τρεις! Μας θυμίσανε περισσότερο, παραξενιές και ατάκες καθηγητών, ζωβηλιές και ταλαιπωρίες μαθητών. Την πείνα μας, τη θυμόμαστε από μόνοι μας... Αμ, αυτή, τόσο βασανιστική που ήταν, δεν ξεχνιόμαι με τίποτα!... Γι' αυτό τώρα τρώω του σκασιού. Τρώω αναδρομικά εμείς οι κατοικητοί και ιδιαίτερα, ο λιγνό πριν και ο λιγνό μετά από αυτή τρώμε πιο πολύ απ' όλους και κοντεύουμε να κρεπάσουμε. Δε μας έφταναν οι δυο... γνωστοί κίνδυνοι που απειλούν τους «μπασημένους», προσθέσαμε και τρίτον, το φαί! Ήξερε ο Γιάννης Μπάρμπας ότι ζητάμε αφορμή να βγάσουμε το άτι μας και, πριν από τη δακτυλιστή, την «πεντανόστιμη» μοσχαρίσια μπριζόλα, μας «μπλήτσικωσε» με κοκορέτια, σπληνότερα και άλλα τερψιφαρούγνια «πρώτα πιάτα». Είχε και υψιστόμια γι' αυτούς που ήθεσαν να μεταβούν. Νά 'ναι καλή.

Γεμάτες αγάπη και συγχίνηση και μεστές περιεχόμενου οι χαιρετιστήριες ομιλίες των καθηγητών που παραβρέθηκαν, του κ. Ελευθ. Βήτερο, της κ^ς Αγγ. Ζοηάτα και της κ^ς Θεάνης Χριστοδούλου, συνουμήλικοι με τους περισσότερους και πολύ νεότεροι από τους αποφοίτους της δεκαετίας του '50 και σύγωνα από αυτόν που σβειρ τούτες τις γραμμές.

Και όλοι οι «μαθητές» πετυχημένοι στο στίβο της ζωής. Οι περισσότεροι με βευκές κεφαλιές και «προβεβημένες» κοιλιές, διέπρεψαν ως Στρατηγοί, Ναύαρχοι, Εφέτες, Επιστήμονες, ανώτεροι Δημ. Υπάλληλοι, πετυχημένοι Επιχειρηματίες και προπαντός «τύποι και υπογραμμοί» ως άνθρωποι και οικογενειάρχες. «Ξαναγνωριστήκαμε», γίναμε μια παρέα, αναθερμάνουμε τις σχέσεις και, κυρίως, τονώσαμε την αγάπη μας προς την πατρίδα γη, κάνοντάς της κανόνες και τραγουδώντας της τραγούδια που από μόνα τους ξυπνούν μέσα μας τον γνήσιο Τζουμερκιώτη, αυτόν που ξέρει να αγαπά και γιατί αγαπά τον τόπο του.

Στη συνέχεια, ο Γιάννης Μπάρμπας έφερε το «θαλόμεινα». Άχαξαν «Τα αγρίμια!» «Βούλιαξε» και το στερεό δάπεδο από τα χοροπηδήματα της καταπληκτικής νεότητας, της ήβης των γερατειών, που μετά τα βεβητικά τσάμικα και τα λιχνιστά ηπειρώτικα και καλαματιανά, δεν έχασαν να χορεύσουν και τις «κίβλες». Είπαμε: Έγινε γενική προθέρμανση για όδες τις εκδηλώσεις του Καλοκαιριού.

Ήταν ένα αξεχαστο κυριακάτικο δειλινό. Ευχαριστίες ανήκουν και σ' αυτούς που το διοργάνωσαν και σ' εκείνους που το πλαισίωσαν. Μέσα στη συναισθηματική «στέγη» της Πρωτεύουσας, εμείς οι Τζουμερκιώτες, όταν θέλουμε, φτιάχνουμε και εδώ οάσεις ανθρώπινες και δροσερές, σαν εκείνες που είχαμε πριν ξεστοπισούμε.

Χρ. Αρ. Παπακίτσος

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Γραφ. Σοφοκλέους 33
Τ.Κ. 105 52 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. - Fax: 210-3313067
www.agnanta.com.gr

E-mail:

info@agnanta.com.gr

Εκδότης:

Χρήστος Γ. Χριστοδούλου
Πρόεδρος της Αδελφότητας

Κωδικός: 3734

Υπεύθυνος
τυπογραφείου:

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανού 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 210-52.38.107
E-mail: costasz@yahoo.gr

Σοβαρά κι εύδυμα

Σημείο συνάντησης των κυνηγών.
 - Θα βρεθούμε στον Α'Ν'κόλα το πρωί κι από εκεί ξεκινάμε.
 - Άλλη πρόταση.
 - Πέρασε ο λαγός δίπλα στον Α'Ν'κόλα κι έγειρε πίσω κατά τα Θ'οδούλια.
 - Οι νοικοκυρές τότε, από τα Στρανά.
 - Τα γίδια θα τα πάμε στον Α'Ν'κόλα αύριο για βοσκή.
 - Τα παιδιά.
 - Στον Α'Ν'κόλα θα πάμε για παιχνίδια.
 - Οι καλοκαιρινοί φυσιολάτρες,
 - Όταν φτάσετε στον Άγιο Νικόλα, χτυπάτε την καμπάνα και θα καταλάβουμε ότι φτάσατε.
 - Έτσι δεν είναι Βίκυ Κοτσάρη από το Ρίο.
 - Εγώ, να τι δεν έχω καταλάβει.
 - Τι ζητάει ο άγιος αυτός μέσα στο δάσος;
 - Ποιος τον φύτεψε εκεί; γιατί γιορτάζει το Μάη;
 - Σ' αυτό θα μας ενημερώσει ο Χριστός ο Ζολώτας που είναι Θεολόγος.
 - Γνωρίζω ότι Άγιος Νικόλαος προστατεύει τους ναυτικούς και τον βρίσκουμε κοντά στη θάλασσα και γιορτάζει το Δεκέμβριο.
 - Τι τον έπιασε και φύτεψε στο δάσος στην ερημιά;
 - Να λοιπόν και το δάσος θέλει τον... Άγιο του.
 - Κατάκοπος απ' την ανηφοριά, φτάνεις ψηλά στο εκκλησάκι του, που είναι ανάμεσα από τη

Το σήμαντρό του δε χτυπά!!!

Δεν έχει ψάλη, ούτε πατά!

Σκέζα, τα Στρανά και τα Θεοδούλια.
 Το σπίτι του Αγίου είναι έτοιμο να καταρρεύσει, απ' την πολυκαιρία και τις κακές καιρικές συνθήκες, Θα πείτε, τι έπαθε ο Χάρις και ασχολείται με τους Αγίους, μήπως άρχισε και ερωτεύεται το Θεό;
 Αμ Δε, μετά τα 85 και θα το σκεφτώ!!
 Κάποιος πρέπει να το φροντίζει. Θα μου πείτε -και δεν τα ξέρω και καλά- υπάρχει η εκκλησία, ο Δεσπότης υπάρχει ο Δήμος υπάρχουν οι σύλλογοι.
 Εγώ λέω τι κάνουμε εμείς, εμείς που είμαστε

εκεί, εσείς που θέλετε να φτάσετε μέχρι εκεί.

Ένα έργο δεν τελειώνει, αλλά αν βάλουμε όλοι, κάτι θα γίνει, για να μην πούμε ότι:

- Εδώ κάποτε υπήρχε ένα εκκλησάκι που... το 'φαγε ο καιρός.

Να το σώσουμε αγαπητοί μου αναγνώστες. Δύσκολοι καιροί!!

Ας τον κεράσουμε κι αυτόν δύο μπίρες θα το χαρεί και θα μεθύσει από ευτυχία.

Προτείνω και κάτι άλλο. Μια Κυριακή του Αυγούστου να γίνει θεία λειτουργία στον Άγιο Νικόλαο. Να 'ρθει κι ο Ζάχος με τα κλαρίνα, ν'αχάξουν, οι Χράπες, η Γκούρα, τα Ζαπάντια, τα Θεοδούλια, τα Στρανά, η Σκέζα και το Κατζέλι.
 Δεν ξέρω αν τα μολόγησα σωστά, γιατί αν δεν τα γράφω σωστά, θα φωνάξω τον Εφραίμ απ' το Βατοπ δι με ε ή με αι να τα ξεπουλήσει όλα και να ανακηρύξουμε άλλον στη θέση του.

Ευχαριστούμε για την προσφορά σας, σε όσους δώσανε σ' αυτούς που θα δώσουν και σε όσους βάλανε... πλάτη.

Υ.Γ. Για τον Άγιο έχουμε αριθμό βιβλιοθήκης. 88810201 Ταχυδρομικό Ταμειτήριο.

Γράφει ο
 Χάρις Ζάχος
 Συντάχτης Διάλογος
 - Συγγραφέας

Έφυγε η Βάβω η καλή!!

Με περίμενε Πάσχα και καλοκαίρι. Περίμενε να δει τα φώτα αναμμένα.

Ήρθε ο δάσκαλος!!

Αγκαλιά τα ξύλα και τα λουκούμα στην τσέπη της ποδιάς, θα 'ρχονταν πρώτα να με καλωσορίσει.

Ήθελε να βλέπει κόσμο στη Σκέζα, ήθελε να χαιρετάει, να χαμογελάει και να της χαμογελάει, να καλημερίζει και να την καλημερίζουν, αν και δεν τους γνώριζε.

Κοντούλα, λίγο σκυφτή από τα χρόνια, με μυαλό τετραπέρατο. Ήταν σ' όλα τα γεγονότα ενήμερη. Τι θα γινόταν στο χωριό, αν φησίζον το δρόμο, πότε θα 'ρθει ο Γούδας με τα φρούτα, πότε θα 'ρθει ο ψαράς.

Οι γάτες το γλέντουσαν, γιατί η γιαγιά φώνιζε και γι αυτές. Θρησκευόμενη η Βάβω η Γιώργαينا. Κάθε απόγευμα, ξεκινούσε σιγά, σιγά από το σπίτι της, με το μπου-

κάλι με το λάδι για το εικόνισμα.

Σταυροκοπιόταν κι άναβε το καντήλι και πάλι σταυρό. Μονολογούσε, ποιος ξέρει τι να έλεγε! Ήταν η ώρα της επικοινωνίας με τα Θεία.

Ήθελε την έρημη την κατοίκια, να την πηγαίνει βόλτα θυμόταν τις πολλές κατόκες που 'χε στα Στρανά! Μ' αυτά τα ζώα και με τα λίγα χωραφάκια, άξιζε τα παιδιά της το Βασίλη, το Γιάννη και τον Κώστα. Τα σπούδασε

η Βάβω τα παιδιά, με τη μικρή σύνταξη που 'παίρνε ο μπάμπια - Γιώργος. Είχε πολεμήσει στην Αλβανία και ήταν τραυματίας πολέμου.

Γλυκομίλητη, καλό λόγο εβγαζε απ' τα χείλη της.

Δεν κατηγορούσε, Δε σχολίαζε, ήθελε όμως να μαθαίνει τα νέα.

Ευγενέστατη. Φρόντιζε το πε-

ριβάλλου. Περνούσε με τα σκουπίδια την ώρα που δεν είχε κόσμο στις αυλές. Είχε και σκουπία από ρεϊκι και μάζευε τα σκουπίδια απ' το δρόμο.

Όλοι την αγαπούσαμε τη Βάβω η Γιώργαينا.

Δεν κλαίμε, αλλά τη χειροκροτάμε, ήταν πρωταθλήτρια της ζωής. Έζησε, αλλά πώς; οι καρές λίγες, οι στενοχώριες πολλές.

Κάθε χρόνο φεύγει κι από ένας στη Σκέζα, φοβάμαι μήπως στο τέλος θα μένουν...τα έλατα.

Στο καλό βάθω Γιώργαينا!!!
 Ζάχος Χάρις

ΚΑΠΕΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

«Ξενιτεμένο πουλί και παραπονεμένο
 Η ζενιτιά σε χαιρέται κι εγώ έχω τον καμμό σου

Τι να σου στείλω ξένη μου ν' αυτού στα ξένα που 'σαι
 Να στείλω μήλο σέπεται κιδώνι μαργακιάζει
 Να στείλω και το δάκρυ μου σ' ένα χρυσό μαντήλι
 Το δάκρυ μου 'ναι καυτερό και καίει το μαντήλι
 Μορὲ ξένη μου και καίει το μαντήλι.»

Στη μνήμη του λατρευτού μας πατέρα και παππού.
 (Ημερομηνία Γέννησης 10-01-1924, Ημερομηνία Θανάτου: 09-01-2009)

Ντεριτμάνης Χριστόφορος

Τα Τζουμέρκα στο ξάγναντο!...

Πολύ καλό το αφιέρωμα της Εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» (φύλλο 24-25/01- 2009) στην περιοχή μας με τίτλο «ΔΥΤΙΚΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ ΑΡΤΑ-ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΑ-ΣΥΡΡΑΚΟ-ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ». Βγήκαν επιτελείς και τα Τζουμέρκα στο ξάγναντο, το «έβγα είδες» και τα είδαν, τα καμάρωσαν, τα θαύμασαν και άρχισαν να τα λιμπίζονται πολλοί!

Όμως, λίγο έλειψε να πάθουμε «Γεωγραφική σύγχυση»! Ανακατεύτηκαν η Άρτα με τα Κατσανοχώρια των Ιωαννίνων, τα Δυτικά Τζουμέρκα με τα Ανατολικά και με τα Βόρεια, και προστέθηκαν σαν διακριτές «υποπεριοχές» της εδαφικής ένότητας των Τζουμέρκων τα παλιά κεφαλοχώρια Συρρά-

κο και Καλαρρύτες. Θα μου πείτε, δεν πειράζει!... Αυτή η διαφοροποίηση, πράγματι, δεν πειράζει. Αλλά ούτε και οι οικειοθελείς «προσαρτήσεις» άλλων περιοχών ζημιώνουν. Τα Τζουμέρκα έχουν πολύ μεγάλες αγκαλιές που χωράνε και μπορούν να σφιχταγκαλιάσουν πολλούς. Διερωτώμαι μόνο, μήπως οι καλοί συντάκτες του ανωτέρω αφιερώματος «οραματίζονται» όλη αυτή την έκταση ενιαία και το οράμα τους επαληθευτεί! Αλλά ούτε και αυτό πειράζει. Εμείς οι Τζουμερκιώτες είμαστε φιλόξενοι και καλοδεχόμεστε τους πάντες, αρκεί οι φιλοξενούμενοι να μην κάνουν κατάχρηση της φιλοξενίας. Αρκεί δηλαδή να

Συνέχεια στη σελίδα 10

ΤΕΧΝΗΤΗ ΦΥΤΕΙΑ ΕΛΑΤΩΝ ΣΤΡΑΝΑ ΑΓΝΑΝΤΩΝ

ΤΩΡΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ
 ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΝ
 ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΕΛΑΤΑ

ΠΛΗΡΟΦ.: ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ
 ΤΗΛ.: 26850-31235 & 31445
 ΚΙΝ.: 6974-323898

Όργωμα στο χωράφι του Δημητρίου Γ. Ζιάβρα στα Φράστα. Διακρίνονται από αριστερά η Βασιλική Δ. Ζιάβρα με το τσιπλί για να σπάει τις μιλάνες, ο οδηγός του τρακτέρ με τη χαρακτηριστική πόζα Νικόλαος Γ. Ζιάβρας, η Χριστίνα Ζ. Ζιάβρα, μετέπειτα σύζυγος Ιωάννου Γ. Καπέλη και ο Δημήτριος Γ. Ζιάβρας